

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens. Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Additiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13591

ADDITIONES.

CVm fragilitas humani generis pertimescit ultimum vitæ tempus die subita nea transpositione ventura, vt non inueniat vnum quemque imparatum, ne sine aliquo boni operis respectu migrer de seculo, nisi dum suo iure & potestate consistat, præparet sibi viam salutis, dum premium in manibus habet, per quam ad eternam valeat beatitudinem peruenire. Ideoque ego *Gao* in Dei nomine cogitans pro remedio animæ meæ & remissione peccatorum meorum, vt veniam in futuro consequi merear, trado omnem hæreditatem, quam mihi ob vitæ parentum meorum obuenit, villas nuncupatas in pago quinuncipatur *Procipinal*, id est, *Obreinhove*, & in Cyreolo seu foras montes, in loco qui nuncupatur *Pettenbach*, vel vbiunque visus sum habere, cum terris domibus, edificiis, mancipiis, accolabus, alpis, syluis, campis, pratis, pascuis, aquis, aquarum recursibus, adiunctis adiacentis appendiciis peculium utriusque sexus mobilibus & immobilibus trado ad monasterium quod nuncupatur *Slechdorf*, vbi corpus Sancti *Tertuliani* quiescit, & Atto Episcopus ibi præesse videtur vna cum monachis ibi degentibus, & recepimus à vobis in beneficium illam terram quam habetis in. *Pettenbach* de parte *Otilonis* & boves IV. & ea ratione vt censum soluere debeam dimidium solidum denario-
rum in argento aut in grano, & ipsa loca quæ superius prænotauimus nec vendere nec alienare nec ullum naufragium imponere, sed emelioratas adipsum monasterium reuocare. Si quis vero quod futurum esse non credo huic voluntati nostræ de quibuslibet adiuationibus aliquis de hæredibus meis, vel quislibet persona qui contrahuius traditionis firmitatem frangendi reperitus fuerit, à conuentu omniū Christianorū, vel à limitibus Sanctarū Ecclesiarū extraneus habeatur, & Iude traditoris Domini nostri Iesu Christi fruatur cōsortiū. Insuper etiam inferat partib, ipsius monasterij, vel fratrū ibi consistentium auri libras duas, ne sic quoque quod petit vindicare non valeat, & nihilominus præsens traditio quæ propitiacione Dei & amore Christi conscripta est firma & inuiolata omni tempore valeat permanere. Hic sunt testes, *Reginhart* Comes, alias *Reginhart*, *Alprich*, *Rubo Diaconus*, *Zotto Diaconus*, *Engelprecht*, *Hemprecht*, *Nothart*, *Etti*, *Corrat*, *Engilprecht*, factum est hoc regnante Domino nostro Regē in Baiovaria Anno 12. V. Calen. Nouembr.

Residentibus missis Domini *Caroli Magni* Imperatoris, anno scilicet Archiepiscopo ipsius vacuūque Orend.^{lo} judice in loco publico *Frising* examandas cum justitiā multorum aduentientium causas, ibique adiunctorum de præsente aduocatus Attonis Episcopi nomine *Lantfrid*, interpellabat alium quandam hominem, similiter nuncupatum *Lantfridum* filium *Irminfridi* cuiusdam nobilis viri dicens quod iniuste possideret res Sancti Petri de monasterio *Slechdorf* quas prædictus *Irminfrid* potestatio jure tradidit ad prædictum monasterium pro salute animæ suæ, loca nuncupata *Starantia* cum appendiciis suis in *Flurmig*, in *Pollingen*, in *Slechdorf*, in *Houenham*, in *Sindelfidorff*, in *Gisingen*, in *Pasingen*, in *Grefolingen*, quæ omnia tradidit *Irmanfrid* pater eius D E O & Sancto Petro ad ipsum jam dictum monasterium temporibus Domini *Pipini regis* & *Tassilonis* Ducis eorum consensu tunc ipse *Lantfridus* præsens astabat & hoc nequaquam excusare præualens, quod ipsi missi prædictum hoc factū ita esse diligentissimè inquirentes per veraces & fideles homines inuenierunt. Ea vero ratione vt ipse *Irmanfrid*, legitimos hæredes filios procreasset, ipsi filii sui secundū legem inde haberent portionē, & portio *Irmanfridi* ad ipsum monasterium stabilis

stabilis esset. Super hoc autem contentiose agens ipse supradictus Lanfridus ptabat medietatem ipsius altaris de Starantia opus suum exquirere. Tunc ipsi missi vna cum his, qui in ipso placito affuerunt præcogitantes stultitiam eius, ut etiam sine graui damno euaderet mercedem sanctæ Dei Ecclesiæ & Domini Imperatoris rogantes ipsum venerabilem Attonem Episcopum complacauerunt ut licuisset ei sine impositione legitima res prædictas sanctæ Ecclesiæ sanam manu etiam sine compositione emunitatis regis & sine debito regali redere. ^{*regis} Eo vero tempore hoc factum esset ut nunquam amplius quidquam re peteret de ipsa jam dicta Ecclesia, nihilque de prædictis rebus sibi amplius vindicaret, & hoc ita coram testibus confirmatum & ascriptum est, quorum nomina in libro Tradit, habentur. Actum in Frisingen loco publico die consule ^{II.} Non. Aug. anno ----- Imperij autem Caroli Serenissimi Augusti Indict. X.

CV residiſſent venerabiles missi Domini Caroli Magni Imperatoris, Arnosci. ^{*anne} Clicet Archiepiscopus, Adaluinus coepiscopus eius & Orindil judex ad examinandas diuersorum terras cum lege, atque iusticiam terminandas in loco Frisingen, mallo publico. Ibique veniens aduocatus episcopi Attonis nomine Lanfrid interpellabat quandam hominem Reginbertum filium Statonis, eo quod iniuste usurparet sibi res sanctæ Ecclesiæ Dei ad sanctum Tertulianum traditas ad monasterium Slechdorf, quas Keio patruus prædicti Reginberti ibidem pro redemtione animæ suæ coram testibus tradidit, & ipse Reginbert præsens astabat, & ipsas in hereditatem propriam habere cœperat. Tunc præsentes inuenti sunt testes, qui testimonium inde proferebant, dicentes se scire atque astante quod Keio ipsas res potestatua manu pro remedio animæ suæ ad ipsum locum sanctum tradidit, quidquid de ^{*popo} propria sua in portionem suam contra fratres suos pertinere debuisset. Tunc prædicti missi Arn Archiepiscopus, Adaluinus Episcopus atque Orindil Iudex ipsos homines qui hoc testificauerunt, in medium vocauerunt, & per Sacramentum fidelitatis quod Domino Carolo Imperatori ipso præsente Arno jurauerunt, at testati sunt eos, ut omnimodis absque villa fraude vel ingénio, ita ut veracissime de ipsa causa scirent, ita in palam adnunciauerunt & dixerunt. Scimus quod tres germani fuerunt, & uno defuncto duo superstites fuerunt, & diuidere debuerunt æqualiter inter se hereditatem defun-

^{*nolente.} ^{cel. morib.} ^{te.} At fratribus Scato & Poapo, sed antequam diuifio hæc facta esset, mortuus est Poapo, relinquens portionem suam filio suo Keyone, & ipse Keyo bene valens portionem quæ ei accedere debuit contra patrum suum tradidit Deo & Sancto Tertuliano ad Slechdorf. Sed molente Keyone retinuit omnia hæc Statta, & retinuit filio suo Reginberto. Tunc ipsi missi cum Orindilo judice & cæteris veracibus hominibus tractauerunt pro qua causa Reginbert possidere debuisset portionem nepotis sui Keyonis hereditariam, quam ipse pro anima sua Deo tradidit, & sanctis eius. Tunc conuictus cum lege & iustitia Reginbertus de præsente reddidit aduocato ipsius Episcopi Ellenmodo loca nuncupata Allingas, Kiffingen & Germariskaurie, ut amplius eas possiderent præsules loci illius absque villa contradictione euincatas jure perpetuo & ita finita est contentio coram residentibus & astantibus multis, & testes vsu Baioariorum per aures ex utriusque partibus tracti ut amplius examen firmum esset, nomina testium in libro Tradit. habentur. Actum & confirmatum est hoc in loco publico Frisingen, in mallo publico, regnante & imperante Domino Carolo magno Imperatore XXXV. & in Baioaria secundo, Indict. X.

Cata-

Catalogus Prælatorum huius Monasterij alias exhibe-
ri non potest, præterquam qui sequitur.

Ioann. Hryn, gubernauit an. 1496.

Ioann. Coci, an. 1508.

Augustinus Hohenleutner, an. 1550.

Georg. Sedlmayr, an. 1561.

Wolfgangus Puecher, an. 1607.

Christophorus Elvanger, modernus Præpositus.

S C H L I E R S.

DE institutione & fundatione huius Monasterij, ordinis Canonicorum Regularium, ad lacum Schliers, inter Oenum & Mangualdum flumina ad radices alpium situm, scribit Auent, in suis Annalib. lib. 3. fol. 303. Adalund, Hildeuald, siue Hiltbold, Odacer, Gariovalda, siue Gariobald, Antonius, claris orti natalibus, ad Sylurnum lacum, Monachis aeris, hoc est, Benedictinis templum ædificârunt, Aribō Episcopus Frisingensis dedicauit, Berchtoldum juris diuini consultum ipsis Patrem dedit, & hoc sub Tessalone, Duce Bauariæ, circa Annum Domini 760. De hac fundatione scriptum reperio in libro magno traditionum Frisingæ, cuius stylus non omnino congruus est, &c. Regnante in perpetuo Domino nostro Iesu Christo; Ego itaque in Dei nomine Adalunc simul cum fratribus nostris, nomine Hiltipalt seu Kerpalt, nec non & Antonij, siue Otakir, inspirante diuina gratia, secularia negotia deserentes, locum nobis elegimus de communi hæreditate nostra, siue parentum nostrorum in vasta solitudine Eremi, qua dicitur Schliersee, & ibidem, adiuuante domino Deo nostro, cellulari more solito construximus. Nam & oratorium cum consensu Episcopi Dñi Aribonis ædificauimus, deinde aduocante predicto Episcopo ad consecrandam predictam Ecclesiam ita factum est. Deinde sub ditione ipsius Episcopi nos metipos commendauimus per omnia, & inde de manu Episcopali electum nobis Magistrum, virum venerabilem, nomine Berchtcol, in nostro suscepimus Magisterio, deinde post biennium complacuit fratribus eligere predictum Berchtcol ibidem Abbatem per consensum fratrum, adduximus eum ad predictum Episcopum, juxta ordinem regulae S. Benedicti, electum ordinavit & nobis posuit Abbatem. Ideoque decernimus cum consensu ipsius predicti Episcopi nostri, ut secundum autoritatem S. Benedicti regulam regerent, & ibidem regulariter de ipsis fratribus sibi metipsi eligerent Abbatem, ipso ordinante Episcopo de domo S. Mariæ. Si ibidem forsitan defuerint tales intra ipsis fratres, de domo Episcopali eligant Abbatem, ordinante Episcopo. Actum in predicto Monasterio Schliersee, sub die consul. quod fuit 12. Calend. Februar. Indict. XII. regnante Dño Tassilone, anno 32. Et ipsi subscripti fratres inuicem testes extiterunt. Hos fundatores puto fuisse familia Waldecensem Dñorum, tametsi enim hoc Monasterium, cum aliis plerisque, circa Annū 907. per Vngaros vastatum, per Ottomem Epum Frisingen. cum fratre Heinrico, Duce Bauariæ, ex familia Leopoldorum Austriaeorum Marchionum, vnde cum aliis Monasteriis Bauariæ, circa Annum 1140. restauratum sit, translatis eō Canonicis regularibus, nihil tamen præcipui contulerunt, ut puta qui in Bauaria nihil propri habebant, atque ibi modico tempore regebant, vnde pro fundatoribus huius Monasterij non habendi, sed potius Dñi Waldecenses.

P R O.